

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

- **B** EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2002/20/EY,
annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002,
sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista (valtuutusdirektiivi)
(EYVL L 108, 24.4.2002, s. 21)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
► <u>M1</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/140/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009	L 337	37	18.12.2009

▼B

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI
2002/20/EY,****annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002,****sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista
(valtuutusdirektiivi)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmän vuoden 1999 uudelleentarkastelua koskeneen julkisen kuulemisen tulokset, joita käsiteltiin 26 päivänä huhtikuuta 2000 annetussa komission tiedonannossa, sekä huomiot, joita komissio teki tiedonannoissaan televiestintäalan sääntelypaketin toteuttamista koskevasta viidennessä ja kuudennesta raportista, ovat vahvistaneet, että on tarpeen yhdenmukaistaa ja yksinkertaistaa sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen markkinoille pääsyn sääntelyä kaikkialla yhteisössä.
- (2) Erilaisten sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen sekä niissä käytettävien tekniikoiden lähentyminen edellyttää sellaisen valtuutusjärjestelmän perustamista, joka kattaa yhdenmukaisella tavalla kaikki vertailukelpoiset palvelut riippumatta niissä käytetyistä tekniikoista.
- (3) Tämän direktiivin tavoitteena on luoda oikeudelliset puitteet sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjoamisen vapauden varmistamiseksi, siten, että niitä rajoittavat yksinomaan ne ehdot, joista tässä direktiivissä säädetään, jollei mahdollisista perustamissopimuksen 46 artiklan 1 kohdan mukaisista rajoituksista, erityisesti yleisen järjestyksen tai turvallisuuden taikka kansanterveyden perusteella toteutettavista toimenpiteistä, muuta johdu.
- (4) Tämä direktiivi koskee kaikkien sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen valtuutuksia siitä riippumatta, tarjotaanko niitä yleisölle vai ei. Tämä on tärkeää sen varmistamiseksi, että sekä palvelujen että verkkojen tarjoajat hyötyvät puolueettomista, avoimista, syrjimättömistä ja oikeasuhteisista oikeuksista, ehdoista ja menettelyistä.
- (5) Tätä direktiiviä sovelletaan radiotaajuuksien käyttöoikeuksien myöntämiseen ainoastaan, jos tällaiseen käyttöön liittyy sähköisen viestintäverkon tai -palvelun tarjoaminen, yleensä korvausta vastaan. Radiopäätelaitteiden henkilökohtainen käyttö, joka perustuu tiettyjen radiotaajuuksien yleiseen käyttöön eikä liity taloudelliseen toimintaan, kuten radioamatöörien harjoittama LA-puhelinten käyttö, ei ole sähköisen viestintäverkon tai -palvelun tarjoamista, joten se ei kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan. Tällaisesta käytöstä säädetään radio- ja telepäätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta 9 päi-

⁽¹⁾ EYVL C 365 E, 19.12.2000, s. 230 ja EYVL C 270 E, 25.9.2001, s. 182.

⁽²⁾ EYVL C 123, 25.4.2001, s. 55.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 1. maaliskuuta 2001 (EYVL C 277, 1.10.2001, s. 116), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 17. syyskuuta 2001 (EYVL C 337, 30.11.2001, s. 18) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 12. joulukuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Neuvoston päätös, tehty 14. helmikuuta 2002.

▼B

vänä maaliskuuta 1999 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 1999/5/EY ⁽¹⁾.

- (6) Säännökset ehdollisen käyttöoikeuden (ehdollisen pääsyn) järjestelmien vapaasta liikkuvuudesta ja tällaisiin järjestelmiin perustuvien suojattujen palvelujen tarjoamisen vapaudesta on annettu ehdolliseen pääsyyn perustuvien tai ehdollisen pääsyn sisältävien palvelujen oikeussuojasta 20 päivänä marraskuuta 1998 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/84/EY ⁽²⁾. Näin ollen tällaisten järjestelmien tai palvelujen valtuutuksia ei ole tarpeen säännellä tässä direktiivissä.
- (7) Käyttöön olisi otettava mahdollisimman yksinkertainen valtuutusjärjestelmä sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjontaa varten, jotta voidaan edistää uusien sähköisten viestintäpalvelujen sekä yleiseurooppalaisten viestintäverkkojen ja -palvelujen kehittymistä sekä antaa palvelujen tarjoajille ja kuluttajille mahdollisuus hyötyä yhtenäismarkkinoiden tuomista mittakaavaeduista.
- (8) Näihin tavoitteisiin päästään parhaiten kaikkia sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevalla yleisvaltuutuksella, ilman kansallisen sääntelyviranomaisen nimenomaista päätöstä tai hallinnollista toimenpidettä, ja rajoittamalla mahdolliset menettelyjä koskevat vaatimukset ainoastaan ilmoitukseen. Jos jäsenvaltiot vaativat sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjoajilta ilmoituksen niiden aloittaessa toimintansa, ne voivat myös vaatia millä tahansa oikeudellisesti tunnustetulla postitse tai sähköisesti saatavalla kuittauksella ilmoituksen vastaanottamisesta annettavan näytön siitä, että ilmoitus on tehty. Kuittaus ei missään tapauksessa saisi olla sen kansallisen sääntelyviranomaisen hallinnollinen toimenpide, jolle ilmoitus on tehtävä, eikä kuittaus saa edellyttää tällaista hallinnollista toimenpidettä.
- (9) Yritysten yleisvaltuutukseen perustuvat oikeudet ja velvollisuudet on sisällytettävä selkeästi tällaisiin valtuutuksiin, jotta voidaan varmistaa tasavertaiset toimintamahdollisuudet koko yhteisössä ja jotta rajat ylittäviä neuvotteluja yleisten viestintäverkkojen yhteenliittämisestä voidaan helpottaa.
- (10) Yleisvaltuutus oikeuttaa sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja yleisölle tarjoavat yritykset neuvottelemaan yhteenliittämisestä sähköisistä viestintäverkoista ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) ⁽³⁾ ehtojen mukaisesti. Sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja muille kuin yleisölle tarjoavat yritykset voivat neuvotella yhteenliittämisestä kaupallisin ehdoin.
- (11) Erityisten oikeuksien myöntäminen radiotaajuuksien ja kansalliseen numerointisuunnitelmaan sisältyvien numeroiden, myös lyhyiden numerotunnusten, käyttöä varten saattaa edelleen olla tarpeen. Numeroiden käyttöä koskevia oikeuksia voidaan myöntää myös eurooppalaisesta numerointisuunnitelmasta, johon kuuluu esimerkiksi virtuaalinen 3883-maatunnus, joka on varattu Euroopan radio-, tele- ja postihallintojen yhteistyökonferenssin (European Conference of Post and Telecommunications, CEPT) jäsenmaille. Näitä käyttöä koskevia oikeuksia olisi voitava rajoittaa ainoastaan silloin, kun se on ehdottoman välttämätöntä radiotaajuuksien niukkuuden vuoksi tai niiden tehokkaan käytön varmistamiseksi.
- (12) Tällä direktiivillä ei ole vaikutusta siihen, jaetaanko radiotaajuudet suoraan sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjoajille vai yksiköille, jotka käyttävät näitä verkkoja tai palveluja.

⁽¹⁾ EYVL L 91, 7.4.1999, s. 10.

⁽²⁾ EYVL L 320, 28.11.1998, s. 54.

⁽³⁾ Ks. tämän virallisen lehden s. 7.

▼B

Tällaisia yksiköjä voivat olla radio- tai televisio-ohjelmien sisältötuottajat. Rajoittamatta niitä erityisperusteita tai -menettelyjä, joita jäsenvaltiot ovat omaksuneet radiotaajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien myöntämiseen radio- tai televisio-ohjelmien sisältöpalvelujen tarjoajille yleistä etua koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi yhteisön oikeuden mukaisesti, radiotaajuuksien jakamisen menettelyn olisi kaikissa tapauksissa oltava puolueetonta, avointa, syrjimätöntä ja oikeasuhteista. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti perustamissopimuksen 49 artiklassa taattuja oikeuksia koskevien kansallisten rajoitusten on oltava objektiivisesti perusteltavissa ja oikeasuhteisia eikä niissä saada ylittää sitä, mikä on tarpeen jäsenvaltioiden määrittelemien, yleistä etua koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi yhteisön oikeuden mukaisesti. Vastuun radiotaajuuden käyttöä koskevaan oikeuteen liittyvien ehtojen ja yleisvaltuutukseen liittyvien asiaankuuluvien ehtojen noudattamisesta olisi aina oltava yrityksellä, jolle radiotaajuuden käyttöä koskeva oikeus on myönnetty.

- (13) Jäsenvaltiot voivat osana radiotaajuuden käyttöä koskevien oikeuksien myöntämiseen liittyvää hakumenettelyä tarkistaa, pystyykö hakija noudattamaan näihin oikeuksiin liittyviä ehtoja. Tätä varten hakijaa voidaan pyytää toimittamaan tarvittavat tiedot todistaakseen pystyvänsä noudattamaan näitä ehtoja. Jos tällaisia tietoja ei toimiteta, radiotaajuuden käyttöä koskevia oikeuksia koskeva hakemus voidaan hylätä.
- (14) Jäsenvaltiot voivat myöntää tai olla myöntämättä kansallisesta numerointisuunnitelmasta numeroiden käyttöä koskevia oikeuksia tai oikeuksia järjestelmien asentamiseen yrityksille, jotka eivät ole sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjoajia.
- (15) Yleisvaltuutukseen ja erityisiin käyttöoikeuksiin olisi liitettävä ainoastaan sellaisia ehtoja, jotka ovat ehdottoman välttämättömiä yhteisön oikeuden ja kansallisen lainsäädännön mukaisten vaatimusten ja velvollisuuksien noudattamisen varmistamiseksi yhteisön oikeuden mukaisesti.
- (16) Jos sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja ei tarjota yleisölle, on asianmukaista asettaa vähemmän ehtoja sekä ehtoja, jotka ovat lievempiä kuin ne, jotka ovat perusteltuja silloin kun sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja tarjotaan yleisölle.
- (17) Yhteisön oikeuden mukaiset erityisvelvollisuudet, joita sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) ⁽¹⁾ mukaisesti voidaan asettaa sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjoajille, olisi asetettava erillään yleisvaltuutuksen mukaisista yleisistä oikeuksista ja velvollisuuksista.
- (18) Yleisvaltuutuksen olisi sisällettävä ainoastaan erityisesti sähköisen viestinnän alaa koskevia ehtoja. Siihen ei olisi liitettävä muun voimassa olevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti jo sovellettavia ehtoja, jotka eivät koske erityisesti sähköisen viestinnän alaa. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat kuitenkin tiedottaa verkko-operaattoreille ja palveluiden tarjoajille muusta niiden toimintaan vaikuttavasta lainsäädännöstä esimerkiksi viittaamalla niihin Internet-sivustoillaan.
- (19) Vaatimus julkaista taajuuksien tai numeroiden käyttöä koskevien oikeuksien myöntämistä koskevat päätökset voidaan täyttää saatamalla nämä päätökset yleisön saataville Internet-sivustolla.
- (20) Sama yritys, esimerkiksi kaapelioperaattori, voi tarjota sekä sähköistä viestintäpalvelua, kuten televisiosignaalien siirtämistä, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuulumattomia palveluja, kuten ääni- tai televisiolähetys sisältöjen kaupallista tarjontaa, ja siksi

⁽¹⁾ Ks. tämän virallisen lehden s. 33.

▼B

kyseiselle yritykselle voidaan muiden kuin tämän direktiivin säännösten nojalla asettaa lisävelvollisuuksia, jotka liittyvät sen toimintaan sisällön tarjoajana tai jakajana, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän direktiivin liitteessä olevan ehtoja koskevan luettelon soveltamista.

- (21) Myöntäessään radiotaajuuksia tai numeroiden käyttöä koskevia oikeuksia tai oikeuksia asentaa järjestelmiä asianomaiset viranomaiset voivat ilmoittaa yleisvaltuutuksen asianomaisista ehdoista yrityksille, joille ne tällaisia oikeuksia myöntävät.
- (22) Jos radiotaajuuksien kysyntä tietyllä taajuusalueella ylittää saatavilla olevien taajuuksien määrän, tällaisten taajuuksien jakamisessa käyttäjille olisi noudatettava tarkoituksenmukaisia ja avoimia menettelyjä, jotta voidaan välttää syrjintä ja varmistaa näiden niukkojen voimavarojen mahdollisimman tehokas käyttö.
- (23) Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi tarjouskilpailuun perustuvia tai vertailevia valintamenettelyjä koskevia perusteita vahvistatessaan varmistettava, että direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklan tavoitteet täyttyvät. Näin ollen ei olisi tämän direktiivin säännösten vastaista, jos puolueettomien, syrjimättömien ja oikeasuhteisten valintaperusteiden soveltaminen kilpailun kehittymisen edistämiseksi sulkisi tietyt yritykset määrättyä radiotaajuutta koskevan, tarjouskilpailuun perustuvan tai vertailevan valintamenettelyn ulkopuolelle.
- (24) Jos radiotaajuuksien yhdenmukaisesta jakamisesta tietyille yrityksille on sovittu Euroopan tasolla, jäsenvaltioiden olisi tarkasti noudatettava tällaisia sopimuksia myöntäessään radiotaajuuksien käyttöoikeuksia kansallisesta taajuussuunnitelmasta.
- (25) Sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjoajat saattavat tarvita vahvistuksen yleisvaltuutuksen mukaisista oikeuksistaan, jotka liittyvät yhteenliittämiseen ja asennusoikeuksiin, varsinkin helpottamaan neuvotteluja alue- tai paikallisviranomaisten tai muissa jäsenvaltioissa toimivien palvelujen tarjoajien kanssa. Kansallisen sääntelyviranomaisen olisi toimitettava tätä tarkoitusta varten yrityksille lausunto joko pyynnöstä tai vaihtoehtoisesti ilman eri pyyntöä vastauksena yleisvaltuutuksen mukaiseen ilmoitukseen. Tällaisen lausunnon ei sellaisenaan olisi merkittäviä oikeuksien saamista eivätkä mitkään yleisvaltuutuksen mukaiset oikeudet tai käyttöoikeudet tai tällaisten oikeuksien käyttö saisi edellyttää lausuntoa.
- (26) Jos yritykset toteavat, että niiden asennusoikeuksia koskevia hakemuksia ei ole käsitelty direktiivissä 2002/21/EY (puitedirektiivi) vahvistettujen periaatteiden mukaisesti tai jos tällaisten päätösten tekeminen on aiheettomasti viivästynyt, niillä olisi oltava oikeus hakea päätösten tai päätösten viivästymisen osalta muutosta mainitun direktiivin mukaisesti.
- (27) Yleisvaltuutuksen ehtojen täyttämättä jättämisestä aiheutuvien seuraamusten olisi oltava oikeassa suhteessa ehtojen rikkomiseen. Erityisiä olosuhteita lukuun ottamatta olisi kohtuutonta peruuttaa määräajaksi tai kokonaan oikeudet tarjota sähköisiä viestintäpalveluja tai käyttää radiotaajuuksia tai numeroita sellaiselta yritykseltä, joka ei ole täyttänyt yleisvaltuutuksen yhtä tai useampaa ehtoa. Tällä ei rajoiteta jäsenvaltioiden asianomaisten viranomaisten oikeutta toteuttaa kiireellisiä toimenpiteitä, jos yleinen järjestys ja turvallisuus, kansanterveys tai muiden yritysten taloudellinen tai toiminnallinen etu on vakavasti uhattuna. Tällä direktiivillä ei myöskään olisi rajoitettava yritysten oikeutta hakea toisintaan vahingonkorvausta kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
- (28) Raportointi- ja tiedonantovelvollisuuksien asettaminen palvelujen tarjoajille saattaa aiheuttaa kohtuuttomasti työtä sekä kyseiselle yritykselle että kansalliselle sääntelyviranomaiselle. Tämän vuoksi tällaisten velvollisuuksien olisi oltava oikeasuhteisia, objektiiv-

▼B

sesti perusteltavissa ja rajoittua ehdottoman välttämättömään. Yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuksien kaikkien ehtojen täyttymisestä ei ole tarpeen vaatia selvitystä säännöllisesti ja järjestelmällisesti. Yrityksillä on oikeus tietää, mihin tarkoituksiin niiltä edellytettäviä tietoja käytetään. Tietojen toimittaminen ei saisi olla markkinoille pääsyn edellytys. Tilastollisia tarkoituksia varten sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjoajilta voidaan vaatia ilmoitus, jos ne lopettavat toimintansa.

- (29) Tällä direktiivillä ei saisi olla vaikutusta jäsenvaltioiden velvollisuuksiin toimittaa tietoja, jotka ovat tarpeen yhteisön etujen valvomiseksi kansainvälisten sopimusten yhteydessä. Tämän direktiivin ei pitäisi liioin vaikuttaa sellaisen lainsäädännön, kuten kilpailulainsäädännön, mukaisiin raportointivelvollisuuksiin, joka ei koske erityisesti sähköisen viestinnän alaa.
- (30) Sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajille voidaan asettaa hallinnollisia maksuja, joilla rahoitetaan kansallisen sääntelyviranomaisen toiminta, joka liittyy valtuutusjärjestelmän hallinnointiin ja käyttöoikeuksien myöntämiseen. Tällaiset hallinnolliset maksut saisivat kattaa ainoastaan tästä toiminnasta aiheutuvat todelliset hallinnolliset kustannukset. Tämän vuoksi kansallisten sääntelyviranomaisten varainkeruun ja -käytön avoimuutta olisi lisättävä tekemällä vuotuinen selvitys kerättyjen hallinnollisten maksujen kokonaismäärästä ja aiheutuneista hallinnollisista kustannuksista. Näin yritykset voivat varmistua siitä, että hallinnolliset kustannukset ja perityt hallinnolliset maksut ovat tasapainossa.
- (31) Hallinnollisten maksujen järjestelmät eivät saisi vääristää kilpailua eivätkä luoda markkinoille pääsyn esteitä. Yleisvaltuutusjärjestelmässä ei ole enää mahdollista osoittaa yksittäisiä yrityksiä koskevia hallinnollisia kuluja eikä siten maksuja, paitsi myönnettäessä oikeuksia käyttää numeroita ja radiotaajuuksia sekä asentaa järjestelmiä. Sovellettavien hallinnollisten maksujen olisi oltava yleisvaltuutusjärjestelmän yleisten periaatteiden mukaisia. Esimerkki vaihtoehtoisesta maksujen määräytymisperusteesta, joka on oikeudenmukainen, yksinkertainen ja avoin, voisi olla liikevaihtoon liittyvä jakautumisperuste. Hallinnollisten maksujen ollessa hyvin alhaiset kysymykseen voivat tulla myös kiinteät maksut tai maksut, joissa kiinteämääräinen perusmaksu yhdistyy liikevaihtosidonnaiseen tekijään.
- (32) Hallinnollisten maksujen lisäksi radiotaajuuksien ja numeroiden käytöstä voidaan periä käyttömaksuja niiden mahdollisimman tehokkaan käytön varmistamiseksi. Tällaiset käyttömaksut eivät saisi hidastaa innovatiivisten palvelujen ja kilpailun kehittymistä markkinoilla. Tällä direktiivillä ei säännellä niitä tarkoituksia, joihin käyttöoikeuksista saatavia maksuja käytetään. Näitä maksuja voidaan käyttää esimerkiksi kansallisten sääntelyviranomaisten sellaisen toiminnan rahoittamiseen, jota ei voida kattaa hallinnollisin maksuin. Jos käytetään kilpailuun perustuvaa tai vertailevaa valintamenettelyä ja jos radiotaajuuksien käyttöoikeusmaksut muodostuvat kokonaan tai osittain kertamaksusta, maksujärjestelyssä olisi varmistettava, etteivät tällaiset maksut käytännössä johda siihen, että valinta tapahtuu perusteilla, jotka eivät liity radiotaajuuksien mahdollisimman tehokasta käyttöä koskevaan tavoitteeseen. Komissio voi julkistaa säännöllisesti vertailututkimuksia, jotka koskevat parhaita käytäntöjä radiotaajuuksien ja numeroiden jakamisessa tai asennusoikeuksien myöntämisessä.
- (33) Jäsenvaltiot saattavat joutua muuttamaan yleisvaltuutuksiin ja käyttöoikeuksiin liittyviä oikeuksia, ehtoja, menettelyjä, hallinnollisia ja muita maksuja silloin, kun se on objektiivisesti perusteltavissa. Tällaisista muutoksista olisi ilmoitettava asianmukaisesti ja hyvissä ajoissa kaikille asianomaisille osapuolille, jotta niillä olisi riittävät mahdollisuudet esittää näkemyksensä tällaisista muutoksista.

▼B

- (34) Pyrkimys avoimuuteen edellyttää, että palvelujen tarjoajilla, kuluttajilla ja muilla asianomaisilla osapuolilla on helposti saatavillaan kaikki tiedot oikeuksista, ehdoista, menettelyistä, hallinnollisista ja muista maksuista ja päätöksistä, jotka koskevat sähköisten viestintäpalvelujen tarjontaa, radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöoikeuksia, järjestelmien asennusoikeuksia, kansallisia taa-juussuunnitelmia ja kansallisia numerointisuunnitelmia. On tärkeää, että kansalliset sääntelyviranomaiset tarjoavat tällaisia tietoja ja pitävät ne ajan tasalla. Jos näitä oikeuksia hallinnoivat muut hallinnon tasot, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi pyrittävä luomaan käyttäjystävällinen väline näitä oikeuksia koskeviin tietoihin tutustumiseksi.
- (35) Komission olisi seurattava, että yhtenäismarkkinat toimivat moitteettomasti tämän direktiivin mukaisten kansallisten valtuutusjärjestelmien pohjalta.
- (36) Jotta sähköisen viestinnän alan uuden sääntelyjärjestelmän kaikkia osia voitaisiin alkaa soveltaa samasta ajankohdasta lähtien, on tärkeää, että tämän direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja olemassa olevien valtuutusten mukauttaminen uusiin sääntöihin tapahtuvat samanaikaisesti. Tietyissä tapauksissa, joissa tämän direktiivin voimaantulopäivänä voimassa olevien valtuutusten korvaaminen tämän direktiivin mukaisella yleisvaltuutuksella ja yksittäisillä käyttöoikeuksilla johtaisi nykyisen valtuutusjärjestelmän alaisuudessa toimivien palvelujen tarjoajien velvollisuuksien lisääntymiseen tai tarjoajien oikeuksien vähentymiseen, jäsenvaltiot voivat kuitenkin saada tämän direktiivin soveltamispäivästä alkaen 9 kuukauden lisäajan tällaisten valtuutusten mukauttamiseen, paitsi jos tällä olisi kielteisiä vaikutuksia muiden yritysten oikeuksiin ja velvollisuuksiin.
- (37) Joissain tapauksissa sähköisten viestintäverkkojen käyttöoikeutta koskevan valtuutusehdon poistaminen saattaa aiheuttaa vakavia vaikeuksia yhdelle tai useammalle yritykselle, jotka ovat hyötyneet kyseisestä ehdosta. Näissä tapauksissa komissio saattaa jäsenvaltion pyynnöstä antaa luvan muihin siirtymäjärjestelyihin.
- (38) Koska ehdotetun toiminnan tavoitteita, jotka ovat sähköistä viestintää koskevien sääntöjen sekä verkkojen ja palveluja koskevien valtuutusten ehtojen yhtenäistäminen ja yksinkertaistaminen, ei voida saavuttaa riittävällä tasolla jäsenvaltioiden toimin, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tavoite ja soveltamisala

1. Tämän direktiivin tarkoituksena on toteuttaa sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen sisämarkkinat yhdenmukaistamalla ja yksinkertaistamalla valtuutussääntöjä ja -ehtoja, jotta näiden palvelujen ja verkkojen tarjonta helpottuisi kaikkialla yhteisössä.
2. Tätä direktiiviä sovelletaan sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjoamista varten myönnettäviin valtuutuksiin.

▼B*2 artikla***Määritelmät**

1. Tässä direktiivissä sovelletaan direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 2 artiklassa säädettyjä määritelmiä.

▼M1

2. Lisäksi sovelletaan seuraavaa määritelmää:

”yleisvaltuutuksella” tarkoitetaan jäsenvaltion vahvistamaa oikeudellista kehystä, jolla turvataan oikeus sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjoamiseen ja jossa asetetaan alakohtaisia velvollisuuksia, joita voidaan soveltaa kaikkiin tai tiettyntyyppisiin sähköisiin viestintäverkkoihin ja -palveluihin tämän direktiivin mukaisesti.

▼B*3 artikla***Sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskeva yleisvaltuutus**

1. Jäsenvaltioiden on taattava vapaus tarjota sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja tässä direktiivissä vahvistettujen edellytysten mukaisesti. Tämän vuoksi jäsenvaltiot eivät saa estää yritystä tarjoamasta sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja, ellei tämä ole tarpeen perustamissopimuksen 46 artiklan 1 kohdassa määrätyistä syistä.

2. Sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjoajilta voidaan vaatia ainoastaan yleisvaltuutus, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja erityisvelvollisuuksia tai 5 artiklassa tarkoitettuja käyttöoikeuksia. Asianomaiselta yritykseltä voidaan edellyttää ilmoituksen tekemistä, mutta ei kansallisten sääntelyviranomaisten nimenomaisen päätöksen tai muun hallinnollisen toimenpiteen saamista ennen kuin valtuutukseen perustuvia oikeuksia voidaan käyttää. Yritys voi aloittaa toiminnan tehtyään mahdollisesti edellytettävän ilmoituksen, noudattaen tarvittaessa kuitenkin 5, 6 ja 7 artiklassa olevien, käyttöä koskevista oikeuksista annettujen säännösten soveltamista.

▼M1

Useassa eri jäsenvaltiossa toimiville yrityksille rajat ylittäviä sähköisiä viestintäpalveluita tarjoavien yritysten tarvitsee tehdä ainoastaan yksi ilmoitus kutakin asianomaista jäsenvaltiota kohden.

▼B

3. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettu ilmoitus merkitsee vain sitä, että luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö ilmoittaa kansalliselle sääntelyviranomaiselle aikomuksestaan aloittaa sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjonta ja niiden vähimmäistietojen toimittamista, jotka kansalliset sääntelyviranomaiset tarvitsevat voidakseen pitää rekisteriä tai luetteloa sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjoajista. Tietoihin on sisällyttävä ainoastaan tarjoajan tunnistamiseksi tarvittavat tiedot, kuten yrityksen rekisterinumero, tarjoajan yhteyshenkilöt, tarjoajan osoite, lyhyt kuvaus verkosta tai palvelusta sekä arvioitu toiminnan aloittamispäivä.

*4 artikla***Luettelo yleisvaltuutuksesta johtuvista vähimmäisoikeuksista**

1. Tämän direktiivin 3 artiklan mukaisesti valtuutuksen saaneilla yrityksillä on oikeus:

- a) tarjota sähköisiä viestintäpalveluja ja -verkkoja;
- b) järjestelmien asentamista varten tarvittavia oikeuksia koskevat hakemuksensa käsiteltäviksi direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 11 artiklan mukaisesti.

▼B

2. Jos kyseiset yritykset tarjoavat sähköisiä viestintäverkkoja tai -palveluja yleisölle, yleisvaltuutus antaa niille myös oikeuden:
- neuvotella yhteenliittämisestä muiden tietyn yleisvaltuutuksen piiriin yhteisössä kuuluvien, yleisölle sähköisten viestintäverkkoja ja -palveluja ja tarjoavien yritysten kanssa ja tarvittaessa saada näiltä käyttöoikeus tai yhteenliittäminen direktiivissä 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) säädetyin edellytyksin ja mainitun direktiivin mukaisesti;
  - saada mahdollisuus tulla nimetyiksi tarjoamaan yleispalveluvelvollisuuteen kuuluvia eri osatekijöitä ja/tai kattamaan jäsenvaltion alueen eri osat yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) ⁽¹⁾ mukaisesti.

▼M1*5 artikla***Radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöoikeudet**

1. Jäsenvaltioiden on edistettävä yleisvaltuutuksen alaisten radiotaajuuksien käyttöä. Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa myöntää yksittäisiä käyttöoikeuksia

- haitallisten häiriöiden välttämiseksi,
- palvelun teknisen laadun turvaamiseksi,
- taajuuksien tehokkaan käytön varmistamiseksi, tai
- jäsenvaltioiden yhteisön oikeuden mukaisesti määrittelmiä yleisen edun mukaisten muiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

2. Jos on välttämätöntä myöntää yksittäisiä radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöä koskevia oikeuksia, jäsenvaltioiden on myönnettävä tällainen oikeus pyynnöstä kaikille yrityksille, jotka tarjoavat 3 artiklassa tarkoitettuja yleisvaltuutuksen mukaisia palveluja tai verkkoja, jollei tämän direktiivin 6 ja 7 artiklan sekä 11 artiklan 1 kohdan c alakohdan säännöksistä ja muista tällaisten voimavarojen tehokkaan käytön direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) mukaisesti varmistavista säännöistä muuta johdu.

Radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöoikeuksien myöntämismenettelyjen on oltava avoimia, puolueettomia, läpinäkyviä, syrjimättömiä ja oikeasuhteisia ja, radiotaajuuksien osalta, direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 9 artiklan säännösten mukaisia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta niiden erityisperusteiden ja -menettelyjen soveltamista, joita jäsenvaltiot ovat määritelleet radiotaajuuksien käyttöoikeuksien myöntämiseksi radio- tai televisio-ohjelmien sisältöpalvelujen tarjoajille yleistä etua koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi yhteisön oikeuden mukaisesti. Poikkeusta avoimia myöntämismenettelyjä koskevasta vaatimuksesta voidaan soveltaa tapauksissa, joissa radiotaajuuksien yksittäisten käyttöoikeuksien myöntäminen radio- tai televisio-ohjelmien sisältöpalvelujen tarjoajille on tarpeen jäsenvaltioiden yhteisön oikeuden mukaisesti määrittämien yleisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamiseksi.

Käyttöoikeuksia myöntäessään jäsenvaltioiden on ilmoitettava, voiko oikeuksien haltija siirtää kyseiset oikeudet ja millä ehdoin. Radiotaajuuksien osalta tällaisten säännösten on oltava direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 9 ja 9 b artiklan mukaisia.

Jos jäsenvaltiot myöntävät määräaikaista käyttöoikeuksia, määräajan on oltava tarjottavan palvelun kannalta tarkoituksenmukainen tavoiteltavaa päämäärää silmällä pitäen, ja siinä on otettava huomioon tarve jättää riittävästi aikaa investointien kuoletukselle.

⁽¹⁾ Ks. tämän virallisen lehden s. 51.

▼M1

Kun radiotaajuuksien yksittäinen käyttöoikeus myönnetään vähintään kymmeneksi vuodeksi ja sitä ei voida siirtää tai vuokrata yritysten kesken direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 9 b artiklan mukaisesti, toimivaltaisen kansallisen viranomaisen on varmistettava, erityisesti oikeudenhaltijan perustellusta pyynnöstä, että perusteita yksittäisten käyttöoikeuksien myöntämiselle sovelletaan ja noudatetaan luvan voimassaoloaikana. Jos kyseiset perusteet eivät enää ole sovellettavissa, yksittäinen käyttöoikeus muutetaan radiotaajuuksien käytön yleisvaltuutukseksi etukäteisilmoituksella kohtuullisen ajan kuluttua, tai se tehdään vapaasti siirrettäväksi tai vuokrattavaksi yritysten kesken direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 9 b artiklan mukaisesti.

3. Päätökset käyttöoikeuksien myöntämisestä on tehtävä, niistä on ilmoitettava ja ne on julkistettava mahdollisimman pian sen jälkeen kun kansallinen sääntelyviranomainen on saanut täydellisen hakemuksen, kolmen viikon kuluessa sellaisten numeroiden osalta, jotka on kansallisessa numerointisuunnitelmassa varattu tiettyihin tarkoituksiin, ja kuuden viikon kuluessa sellaisten radiotaajuuksien osalta, jotka on kansallisessa radiotaajuussuunnitelmassa varattu sähköisten viestintäpalvelujen käyttöön. Jälkimmäinen määräaika ei rajoita radiotaajuuksien tai kiertoratapaikkojen käyttöä koskevien soveltuvien kansainvälisten sopimusten soveltamista.

4. Jos asianomaisten osapuolten direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 6 artiklan mukaisesti tapahtuneen kuulemisen jälkeen on päätetty, että poikkeuksellista taloudellista arvoa omaavia numeroita koskevat käyttöoikeudet on myönnettävä kilpailuun perustuvalla tai vertailevalla valintamenettelyllä, jäsenvaltiot voivat pidentää kolmen viikon enimmäismäärää enintään kolmella viikolla.

Radiotaajuuksien jakamista koskevaan kilpailuun perustuvaan tai vertailevaan valintamenettelyyn sovelletaan 7 artiklaa.

5. Jäsenvaltiot eivät saa rajoittaa myönnettävien käyttöoikeuksien määrää, paitsi jos tämä on välttämätöntä radiotaajuuksien tehokkaan käytön varmistamiseksi 7 artiklan mukaisesti.

6. Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on varmistettava, että radiotaajuuksia käytetään tehokkaasti ja tosiasiallisesti direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklan 2 kohdan ja 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Niiden on varmistettava, ettei radiotaajuuksien käyttöoikeuksien siirto tai kerääminen vääristä kilpailua. Tätä varten jäsenvaltiot voivat toteuttaa tarvittavia toimenpiteitä, kuten radiotaajuuksien käyttöoikeuden myyntiin valtuuttaminen tai käyttöoikeuden vuokraaminen.

▼B*6 artikla***Yleisvaltuutukseen sekä radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöä koskeviin oikeuksiin sisällytettävät ehdot ja erityisvelvollisuudet****▼M1**

1. Sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjontaa koskevaan yleisvaltuutukseen sekä radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöoikeuksiin voidaan soveltaa ainoastaan liitteessä lueteltuja ehtoja. Näiden ehtojen on oltava syrjimättömiä, oikeasuhteisia ja avoimia ja, radiotaajuuksien käyttöoikeuksien osalta, direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 9 artiklan mukaisia.

▼B

2. Direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 5 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä 6 ja 8 artiklan ja ►M1 direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 17 artiklan ◀ mukaisesti sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjoajille tai mainitun direktiivin mukaisesti yleispalveluvelvollisuuden alaisiksi nimetyille sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjoajille mahdollisesti asetetut erityisvelvollisuudet on oikeudellisesti erotettava yleisvaltuutukseen perustuvista oikeuksista ja velvollisuuksista. Jotta järjestelmä olisi yritysten kannalta avoin, yleis-

▼B

valtuutuksessa on viitattava niihin perusteisiin ja menettelyihin, joita sovelletaan määrittäessä tällaisia erityisvelvollisuuksia yksittäisille yrityksille.

3. Yleisvaltuutus voi sisältää ainoastaan kyseistä alaa koskevia ehtoja, jotka luetellaan liitteen A osassa, eikä siinä saa toistaa ehtoja, joita muun kansallisen lainsäädännön mukaisesti sovelletaan yrityksiin.
4. Jäsenvaltiot eivät myöntäessään radiotaajuuksien tai numeroiden käyttöä koskevia oikeuksia saa toistaa yleisvaltuutuksen ehtoja.

*7 artikla***Radiotaajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien määrän rajoittamista koskeva menettely****▼M1**

1. Jos jäsenvaltio harkitsee, onko myönnettävien radiotaajuuksien käyttöoikeuksien määrää rajoitettava tai onko olemassa olevien oikeuksien kesto jatkettava muuten kuin näissä oikeuksissa määritettyjen ehtojen mukaisesti, sen on muun muassa:

▼B

- a) otettava asianmukaisella tavalla huomioon tarve tarjota käyttäjille mahdollisimman suuri hyöty ja helpottaa kilpailun kehittymistä;
- b) annettava kaikille asianomaisille osapuolille, myös käyttäjille ja kuluttajille, mahdollisuus esittää näkemyksensä mahdollisista rajoituksista direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 6 artiklan mukaisesti;

▼M1

c) julkaistava mahdollinen päätös käyttöoikeuksien myöntämisen tai käyttöoikeuksien uusimisen rajoittamisesta perusteluineen;

▼B

- d) menettelystä päätettyään kehotettava tekemään käyttöä koskevia oikeuksia koskevia hakemuksia; ja
- e) tarkasteltava rajoitusta uudelleen kohtuullisin väliajoin tai asianomaisten yritysten perustellusta pyynnöstä.

2. Jos jäsenvaltio toteaa, että radiotaajuuksien käyttöä koskevia oikeuksia voidaan myöntää lisää, sen on julkaistava tämä tieto ja kehoitettava tekemään niitä koskevia hakemuksia.

▼M1

3. Jos radiotaajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien myöntämistä on rajoitettava, jäsenvaltioiden on myönnettävä tällaiset oikeudet puolueettomien, avoimien, syrjimättömien ja oikeasuhteisten valintaperusteiden perusteella. Valintaperusteissa on otettava asianmukaisesti huomioon direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklan tavoitteiden ja 9 artiklan vaatimusten saavuttaminen.

▼B

4. Jos käytetään kilpailuun perustuvia tai vertailevia valintamenettelyjä, jäsenvaltiot voivat pidentää 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kuuden viikon enimmäisaikaa tarpeen mukaan enintään kahdeksalla kuukaudella varmistukseksi, että tällaiset menettelyt ovat tasapuolisia, kohtuullisia, selkeitä ja avoimia kaikille asianomaisille osapuolille.

Nämä määräajat eivät rajoita radiotaajuuksien käyttöä ja satelliittien koordinoitua koskevien soveltuvien kansainvälisten sopimusten soveltamista.

5. Tämä artikla ei vaikuta radiotaajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien siirtoon direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) ►**M1** 9 b artiklan ◀ mukaisesti.

▼B*8 artikla***Radiotaajuuksien yhdenmukaistettu jakaminen**

Jos radiotaajuuksien käyttö on yhdenmukaistettu, niiden käyttöä koskevien oikeuksien ehdoista ja menettelyistä on sovittu, ja yritykset, joille radiotaajuudet jaetaan, on valittu kansainvälisten sopimusten ja yhteisön sääntöjen mukaisesti, jäsenvaltioiden on myönnettävä tällaisten radiotaajuuksien käyttöä koskevat oikeudet sen mukaisesti. Edellyttäen, että kaikki kyseisten radiotaajuuksien käyttöä koskeviin oikeuksiin liittyvät kansalliset edellytykset on täytetty yhteisen valintamenettelyn ollessa kyseessä, jäsenvaltiot eivät saa soveltaa muita ehtoja, lisäperusteita tai menettelyjä, jotka saattaisivat rajoittaa, muuttaa tai viivästyttää tällaisten radiotaajuuksien yhteistä jakamista asianmukaisella tavalla.

*9 artikla***Järjestelmien asennusoikeuksien ja yhteenliittämisoikeuksien käyttöä helpottavat lausunnot**

Kansallisten sääntelyviranomaisten on yrityksen pyynnöstä viikon kuluessa annettava standardimuotoinen lausunto, jossa tarvittaessa vahvistetaan, että yritys on tehnyt 3 artiklan 2 kohdan mukaisen ilmoituksen ja jossa eritellään, missä olosuhteissa sähköisiä viestintäverkkoja tai -palveluja yleisvaltuutuksen perusteella tarjoavalla yrityksellä on oikeus hakea oikeutta asentaa järjestelmiä, neuvotella yhteenliittämisestä ja/tai saada käyttöoikeus tai yhteenliittäminen, ja jonka tarkoituksena on helpottaa näiden oikeuksien käyttöä esimerkiksi muilla hallinnon tasoilla tai suhteissa muihin yrityksiin. Silloin kun se on tarkoituksenmukaista, tällainen lausunto voidaan myös antaa ilman eri toimenpiteitä vastauksena 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen.

*10 artikla***Yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuksien ehtojen ja erityisvelvollisuuksien noudattaminen****▼M1**

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on seurattava ja valvottava yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuksien ehtojen noudattamista sekä 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen erityisvelvollisuuksien noudattamista 11 artiklan mukaisesti.

Kansallisilla sääntelyviranomaisilla on oltava valtuudet 11 artiklan mukaisesti edellyttää, että yritykset, jotka tarjoavat yleisvaltuutuksen piiriin kuuluvia sähköisiä viestintäverkkoja tai -palveluja tai joilla on radiotaajuuksien tai numeroiden käyttöoikeuksia, antavat kaikki tarvittavat tiedot sen varmistamiseksi, että yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuksien ehtoja tai 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja erityisvelvollisuuksia noudatetaan.

2. Jos kansallinen sääntelyviranomainen toteaa, ettei yritys täytä yhtä tai useampaa yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuksien ehtoa tai ei noudata 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja erityisvelvollisuuksia, sen on ilmoitettava tästä yritykselle ja annettava sille mahdollisuus esittää näkemyksensä kohtuullisen määräajan kuluessa.

3. Asianomaisella viranomaisella on valtuudet vaatia 2 kohdassa tarkoitettua laiminlyönnin lopettamista joko välittömästi tai kohtuullisen määräajan kuluessa ja sen on toteutettava tarpeelliset ja oikeasuhteiset toimenpiteet ehtojen ja velvollisuuksien noudattamisen varmistamiseksi.

Tältä osin jäsenvaltioiden on valtuutettava asianomaiset viranomaiset

- a) määräämään tarvittaessa varoittavia taloudellisia seuraamuksia, joihin voi sisältyä takautuvia uhkasakkoja; ja
- b) antamaan määräyksiä sellaisen palvelun tai palvelupaketin tarjoamisen lopettamisesta tai lykkäämisestä, joka jatkuessaan voisi aiheuttaa huomattavaa haittaa kilpailulle, kunnes direktiivin 2002/21/EY (pui-

▼ M1

tedirektiivi) 16 artiklan mukaisen markkina-analyysin jälkeen asetettuja käyttöoikeuksia koskevia velvollisuuksia noudatetaan.

Toimenpiteistä ja niiden perusteluista on ilmoitettava kyseiselle yritykselle viipymättä, ja yritykselle on tällöin asetettava kohtuullinen määräaika toimenpiteen noudattamiseksi.

4. Sen estämättä, mitä 2 ja 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on valtuutettava asianomainen viranomainen määräämään tarvittaessa yritykselle taloudellisia seuraamuksia, jos se ei ole noudattanut velvollisuuttaan toimittaa tämän direktiivin 11 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa ja direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 9 artiklassa edellytetyt tiedot kansallisen sääntelyviranomaisen määräämän kohtuullisen ajan kuluessa.

5. Tapauksissa, joissa yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuksien ehtoja tai 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja erityisvelvollisuuksia on rikottu vakavasti tai toistuvasti ja joissa tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen ehtojen ja velvollisuuksien noudattamisen varmistamiseksi toteutettavat toimenpiteet ovat epäonnistuneet, kansalliset sääntelyviranomaiset voivat estää yritystä jatkamasta sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjoamista taikka peruuttaa käyttöoikeudet toistaiseksi tai kokonaan. Tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia voidaan soveltaa minkä tahansa rikkomuksen koko ajalta vaikka se olisi sittemmin oikaistu.

6. Sen estämättä, mitä 2, 3 ja 5 kohdassa säädetään, jos asianomaisella viranomaisella on näyttöä siitä, että yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuksien ehtojen tai 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen erityisvelvollisuuksien rikkomisesta aiheutuu välitöntä ja vakavaa vaaraa yleiselle järjestykselle tai turvallisuudelle tai kansanterveydelle tai aiheutuu vastedes vakavia taloudellisia tai toiminnallisia ongelmia muille sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjoajille tai käyttäjille tai muille radiotaajuuksien käyttäjille, se voi toteuttaa kiireellisiä väliaikaistoimenpiteitä tilanteen korjaamiseksi ennen lopullisen päätöksen tekemistä. Kyseiselle yritykselle on annettava sen jälkeen kohtuullinen tilaisuus ilmaista kantansa ja ehdottaa ratkaisuja puutteiden korjaamiseksi. Tarvittaessa asianomainen viranomainen voi vahvistaa väliaikaistoimenpiteet, jotka ovat voimassa enintään kolme kuukautta, mutta joita voidaan jatkaa enintään kolmella kuukaudella tapauksissa, joissa täytäntöönpanotoimenpiteitä ei ole saatettu päätökseen.

▼ B

7. Yrityksillä on oikeus hakea direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 4 artiklassa tarkoitettujen menettelyjen mukaisesti muutosta tämän artiklan mukaisesti toteutettuihin toimenpiteisiin.

*11 artikla***Yleisvaltuutuksen, käyttöä koskevien oikeuksien tai erityisvelvollisuuksien nojalla vaadittavat tiedot**

1. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat, tämän kuitenkaan rajoittamatta muuhun kansalliseen lainsäädäntöön kuin yleisvaltuutukseen perustuvia raportointi- ja tiedonantovelvollisuuksia, vaatia yrityksiltä yleisvaltuutuksen, käyttöä koskevien oikeuksien tai 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen erityisvelvollisuuksien nojalla vain sellaisia tietoja, jotka ovat asiaankuuluvia ja objektiivisesti perusteltavissa seuraavista syistä:

▼ M1

a) liitteessä olevan A osan 1 ja 2 kohdan, B osan 2 ja 6 kohdan ja C osan 2 ja 7 kohdan ehtojen ja 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen velvollisuuksien noudattamisen tarkastaminen järjestelmällisesti tai tapauskohtaisesti;

▼ B

b) liitteen ehtojen noudattamisen tapauskohtainen tarkastaminen, jos asiasta on tehty valitus tai jos kansallisella sääntelyviranomaisella

▼B

on muita syitä olettaa, ettei jotain ehtoa noudateta, tai jos kansallinen sääntelyviranomainen aloittaa tutkinnan omasta aloitteestaan;

- c) käyttöä koskevien oikeuksien myöntämiseen liittyvät menettelyt ja niitä koskevien pyyntöjen arviointi;
- d) palvelujen laatua ja hintoja koskevien, kuluttajien eduksi suoritettavien vertailevien katsausten julkaiseminen;
- e) selkeästi määritellyt tilastolliset tarkoitukset;
- f) direktiivissä 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) tai direktiivissä 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) tarkoitettun markkina-analyysin tekeminen;

▼M1

- g) radiotaajuuksien tehokkaan käytön ja tuloksellisen hallinnoinnin vahvistaminen;
- h) sellaisten tulevien verkkojen tai palvelujen uudistusten arvioiminen, joilla voi olla vaikutuksia kilpailijoille tarjottaviin tukkutason palveluihin.

Ensimmäisen alakohdan a, b, d, e, f, g ja h alakohdassa tarkoitettuja tietoja ei saa vaatia ennen markkinoille pääsyä eikä markkinoille pääsyn edellytyksenä.

▼B

2. Jos kansalliset sääntelyviranomaiset vaativat yrityksiltä 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja, niiden on ilmoitettava yrityksille tietojen tarkka käyttötarkoitus.

*12 artikla***Hallinnolliset maksut**

1. Yleisvaltuutuksen mukaisesti palvelua tai verkkoa tarjoaville tai käyttöä koskevan oikeuden saaneille yrityksille asetetut hallinnolliset maksut on:

- a) määriteltävä niin, että ne kattavat kokonaisuudessaan ainoastaan yleisvaltuutusjärjestelmän, käyttöä koskevien oikeuksien ja 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen erityisvelvollisuuksien hallinnoinnista, valvonnasta ja toteuttamisesta aiheutuvat hallinnolliset kustannukset, joihin voivat sisältyä kustannukset, jotka aiheutuvat kansainvälisestä yhteistyöstä, yhdenmukaistamisesta ja standardisoinnista, markkina-analyyseista, ehtojen ja velvollisuuksien noudattamisen seurannasta sekä muusta markkinoiden valvonnasta, samoin kuin sekundäärilainsäädännön ja hallinnollisten päätösten, kuten käyttöoikeuksia ja yhteenliittämistä koskevien päätösten valmistelusta ja voimaan saattamisesta; ja
- b) määrättävä yksittäisille yrityksille puolueettomalla, avoimella ja oikeasuhteisella tavalla, jolla saadaan hallinnolliset lisäkustannukset ja niistä aiheutuvat maksut saadaan mahdollisimman pieniksi.

2. Jos kansalliset sääntelyviranomaiset perivät hallinnollisia maksuja, niiden on julkaistava vuosikatsaus hallinnollisista kustannuksista ja perittyjen hallinnollisten maksujen kokonaismäärästä. Näitä maksuja on tarkistettava asianmukaisesti perittyjen hallinnollisten maksujen kokonaismäärän ja hallinnollisten kustannusten välinen erotus huomioon ottaen.

*13 artikla***Käyttöä koskevia oikeuksia ja järjestelmien asennusoikeuksia koskevat maksut**

Jäsenvaltiot voivat antaa asianomaiselle viranomaiselle mahdollisuuden asettaa maksuja radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöä koskevien oi-

▼B

keuksien johdosta koskevia maksuja tai maksuja oikeuksista asentaa järjestelmiä julkisessa tai yksityisessä omistuksessa olevan omaisuuden yhteyteen, tarkoituksena näiden voimavarojen mahdollisimman tehokkaan käytön varmistaminen. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että nämä maksut ovat objektiivisesti perusteltavissa, avoimia, syrjimättömiä ja tavoitteeseen nähden oikeasuhteisia, ja niiden on otettava huomioon direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklassa esitetyt tavoitteet.

▼M1*14 artikla***Oikeuksien ja velvollisuuksien muuttaminen**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisvaltuutuksia, käyttöoikeuksia ja järjestelmien asennusoikeuksia koskevia oikeuksia, ehtoja ja menettelyjä voidaan muuttaa ainoastaan objektiivisesti perustelluissa tapauksissa ja oikeasuhteisesti, ottaen tarvittaessa huomioon radiotaajuuksien siirrettäviin käyttöoikeuksiin sovellettavat erityisehdot. Aikomuksesta tehdä tällaisia muutoksia on tehtävä ilmoitus asianmukaisella tavalla, ja asianomaisille osapuolille, myös käyttäjille ja kuluttajille, on annettava riittävä aika, joka on poikkeuksellisia tilanteita lukuun ottamatta vähintään neljä viikkoa, ilmaista näkemyksensä ehdotetuista muutoksista, lukuun ottamatta tapauksia, joissa ehdotetut muutokset ovat vähäisiä ja niistä on sovittu oikeuksien tai yleisvaltuutuksen haltijan kanssa.

2. Jäsenvaltiot eivät saa rajoittaa tai peruuttaa järjestelmien asennusoikeuksia tai radiotaajuuksien käyttöoikeuksia ennen niiden voimassaoloajan päättymistä muutoin kuin perustelluissa tapauksissa ja soveltuvin osin liitteen sekä niiden kansallisten säännösten mukaisesti, jotka koskevat oikeuksien peruutusten johdosta myönnettävää korvausta.

▼B*15 artikla***Tietojen julkistaminen****▼M1**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisvaltuutuksiin, käyttöoikeuksiin ja järjestelmien asennusoikeuksiin liittyviä oikeuksia, ehtoja, menettelyjä, hallinnollisia ja muita maksuja sekä päätöksiä koskevat tiedot julkistetaan ja pidetään ajan tasalla niin, että ne ovat helposti kaikkien asianomaisten osapuolten saatavilla.

▼B

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen, erityisesti järjestelmien asennusoikeuksia koskevia menettelyjä ja ehtoja koskevat tiedot, ovat hallinnon eri tasojen hallussa, kansallisen sääntelyviranomaisen on järjestelmien asennusoikeuksien hakemista helpottaakseen kustannukset huomioiden ottaen pyrittävä kaikin asianmukaisin keinoin laatimaan käyttäjätasavertainen yhteenveto kaikista näistä tiedoista mukaan lukien toimivaltaisia hallinnon tasoja ja niiden viranomaisia koskevat tiedot.

*16 artikla***Uudelleentarkastelua koskevat menettelyt**

Komissio tarkastelee säännöllisesti uudelleen kansallisten valtuutusjärjestelmien toimintaa ja rajat ylittävän palvelujen tarjonnan kehittymistä yhteisössä ja laatii asiasta kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle ensimmäisen kerran viimeistään kolmen vuoden kuluttua tämän direktiivin 18 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua soveltamispäivästä. Komissio voi tätä tarkoitusta varten pyytää jäsenvaltioilta tietoja, jotka on toimitettava ilman aiheetonta viivytystä.

▼B*17 artikla***Voimassa olevat valtuutukset****▼M1**

1. Jäsenvaltioiden on saatettava 31 päivänä joulukuuta 2009 voimassa olevat yleisvaltuutukset ja yksittäiset käyttöoikeudet tämän direktiivin 5, 6 ja 7 artiklan sekä liitteen mukaisiksi viimeistään 19 päivänä joulukuuta 2011, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 9 a artiklan soveltamista.

2. Jos 1 kohdan soveltaminen vähentää voimassa oleviin yleisvaltuutuksiin sisältyviä oikeuksia tai laajentaa jo voimassa olevia yleisvaltuutuksia tai yksittäisiä käyttöoikeuksia, jäsenvaltiot voivat pidentää näiden valtuutusten ja yksittäisten käyttöoikeuksien voimassaoloaikaa enintään 30 päivään syyskuuta 2012, edellyttäen, että muiden yritysten yhteisön oikeuden mukaisia oikeuksia ei loukata. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tällaisista pidennyksistä ja perusteltava ne.

▼B

3. Jos asianomainen jäsenvaltio voi osoittaa, että sähköisten viestintäverkkojen käyttöoikeuksia koskevan, ennen tämän direktiivin voimaantulopäivää voimassa olevan valtuutusehdon poistaminen saa aikaan kohtuuttomia vaikeuksia yrityksille, joilla on ollut oikeus käyttää jotain toista verkkoa, ja jos kyseisten yritysten ei ole mahdollista neuvotella uusia sopimuksia kohtuullisin kaupallisin ehdoin ennen 18 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua soveltamispäivää, jäsenvaltiot voivat pyytää kyseisen yhden tai useamman ehdon soveltamisen tilapäistä pidentämistä. Tällaiset pyynnöt on esitettävä 18 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuun soveltamispäivään mennessä ja niissä on mainittava asianomainen yksi tai useampi ehto ja pyydetyn tilapäisen pidennyksen kesto.

Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle pidennyksen pyytämisen syyt. Komissio tarkastelee pyyntöä ottaen huomioon tämän jäsenvaltion ja kyseisen yhden tai useamman yrityksen erityistilanteen sekä sen, että on tarpeen varmistaa yhdenmukaiset sääntelypuitteet yhteisön tasolla. Se tekee päätöksen pyynnön hyväksymisestä tai hylkäämisestä ja, jos se hyväksyy pyynnön, myönnettävän pidennyksen laajuudesta ja kestosta. Komissio ilmoittaa päätöksensä kyseiselle jäsenvaltiolle kuuden kuukauden kuluessa pidentämistä koskevan hakemuksen vastaanottamisesta. Tällaiset päätökset julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

*18 artikla***Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä**

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 24 päivänä heinäkuuta 2003. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säädöksiä 25 päivänä heinäkuuta 2003.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaitaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset sekä niihin myöhemmin tehtävät muutokset kirjallisina komissiolle.

▼B

19 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

20 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

▼B*LIITE***▼M1**

Tässä liitteessä on lueteltu ne 6 artiklan 1 kohdassa ja 11 artiklan 1 kohdan alakohdassa tarkoitetut enimmäisehdot, jotka voidaan sisällyttää yleisvaltuutuksiin (A osa), radiotaajuuksien käyttöoikeuksiin (B osa) ja numeroiden käyttöoikeuksiin (C osa), direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 5, 6, 7, 8 ja 9 artiklan sallimissa rajoissa.

▼B**A. Ehdot, jotka voidaan liittää yleisvaltuutukseen**

1. Yleispalvelun rahoittamiseksi direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) mukaisesti perittävät maksut.
2. Tämän direktiivin 12 artiklan mukaiset hallinnolliset maksut.
3. Palvelujen yhteentoimivuus ja verkkojen yhteenliitettävyyys direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) mukaisesti.

▼M1

4. Loppukäyttäjien mahdollisuus käyttää kansalliseen numerointisuunnitelmaan sisältyviä numeroita, Euroopan puhelinliikenteen numeroavaruuden numeroita, kansainvälisiä ilmaisnumeroita ja, jos se on teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa, toisten jäsenvaltioiden kansallisiin numerointisuunnitelmiin sisältyviä numeroita sekä direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) mukaiset ehdot.

▼B

5. Ympäristöön sekä kaupunki- ja aluesuunnitteluun liittyvät vaatimukset sekä julkisessa tai yksityisessä omistuksessa olevien maa-alueiden käyttöoikeuden saamisen tai käytön sallimisen ehdot sekä ehdot rinnakkain sijoittamiselle ja toimintojen yhteiskäytölle direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) mukaisesti ja tarvittaessa myös infrastruktuurin asianmukaisen rakentamisen varmistamiseksi tarvittavat taloudelliset tai tekniset vakuudet.
6. Direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) mukaiset siirtovelvollisuudet.

▼M1

7. Erityisesti sähköisen viestinnän alaa koskeva henkilötietojen ja yksityisyyden suoja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/58/EY ⁽¹⁾ (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) mukaisesti.
8. Erityisesti sähköisen viestinnän alaa koskevat kuluttajansuojasäännöt, mukaan lukien direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) mukaiset ehdot sekä vammaisia käyttäjiä koskevat esteettömyysehdot mainitun direktiivin 7 artiklan mukaisesti.

▼B

9. Laittoman sisällön välittämistä koskevat rajoitukset tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8 päivänä kesäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY ⁽²⁾ mukaisesti ja rajoitukset suhteessa haitallisen sisällön välittämiseen televisioitoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 3 päivänä lokakuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY ⁽³⁾ 2 artiklan a kohdan 2 alakohdan mukaisesti.
10. Tämän direktiivin 3 artiklan 3 kohdan mukaisessa ilmoitusmenettelyn nojalla annettavat ja tämän direktiivin 11 artiklassa mainittuihin muihin tarkoituksiin vaadittavat tiedot.
11. Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten mahdollisuus lailliseen telekuunteluun henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta televiestinnän alalla annetun ►**M1** direktiivin 2002/58/EY ◀ (tietosuojadirektiivi) ja yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelystä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 anne-

⁽¹⁾ EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37.

⁽²⁾ EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 298, 17.10.1989, s. 23. direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/36/EY (EYVL L 202, 30.7.1997, s. 60).

▼ B

tun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY ⁽¹⁾ mukaisesti.

▼ M1

- 11 a. Viestinnän käyttöehdot tilanteissa, joissa kansalliset sääntelyviranomaiset varoittavat yleisöä uhkaavista vaaratilanteista, ja tilanteissa, joissa pyritään lieventämään suuronnettomuuksien seurauksia.
12. Käyttöehdot suuronnettomuuksissa tai kansallisissa hätätilanteissa hätäpalvelujen ja viranomaisten välisen viestinnän turvaamiseksi.

▼ B

13. Toimenpiteet, joilla rajoitetaan yleisön altistumista sähköisistä viestintäverkoista aiheutuville sähkömagneettisille kentille yhteisön oikeuden mukaisesti.
14. Muut kuin tämän direktiivin 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua käyttöoikeuteen liittyvät velvollisuudet, joita sovelletaan sähköisiä viestintäverkkoja tai -palveluja tarjoaviin yrityksiin direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) mukaisesti.
15. Yleisten viestintäverkkojen eheyden ylläpito direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) ja direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) sekä asettamalla ehtoja sähkömagneettisten häiriöiden ehkäisemiseksi sähköisten viestintäverkkojen ja/tai -palvelujen välillä sähkömagneettista yhteensopivuutta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 3 päivänä toukokuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/336/ETY ⁽²⁾ mukaisesti.

▼ M1

16. Julkisten verkkojen turvaaminen luvaton käyttöä vastaan direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) mukaisesti.

▼ B

17. Edellytykset radiotaajuuksien käytölle direktiivin 1999/5/EY 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti, jos tähän käyttöön ei tämän direktiivin 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti sovelleta yksittäisten käyttöä koskevien oikeuksien myöntämistä.
18. Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on varmistaa direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 17 artiklassa tarkoitettujen standardien ja/tai eritelmien noudattaminen.

▼ M1

19. Avoimuusvelvollisuudet yleisön saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoaville yleisen viestintäverkon tarjoajille päästä päähän -liitettävyyden varmistamiseksi, noudattaen direktiivin 2002/21/EY 8 artiklan tavoitteita ja periaatteita, palvelujen ja sovellusten käyttöoikeutta ja/tai käyttöä rajoittavien ehtojen ilmoittaminen, jos kyseiset ehdot ovat jäsenvaltioiden yhteisön oikeuden mukaisesti sallimia, ja, jos se on tarpeen ja oikeasuhteista, kansallisten sääntelyviranomaisten oikeus tällaiseen tietoon, jota tarvitaan näiden ilmoitusten oikeellisuuden tarkastamiseen.

▼ B

- B. Ehdot, jotka voidaan liittää radiotaajuuksien käyttöä koskeviin oikeuksiin**

▼ M1

1. Velvollisuus tarjota sellaista palvelua tai käyttää sellaista teknologia-tyyppiä, jota varten taajuuden käyttöoikeus on myönnetty, mukaan lukien tarpeen mukaan kattavuus- ja laatuvaatimukset.
2. Taajuuksien tosiasiallinen ja tehokas käyttö direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) mukaisesti.

▼ B

3. Tekniset ja toiminnalliset edellytykset, jotka ovat tarpeen, jotta voidaan välttää haitallisia häiriöitä ja rajoittaa yleisön altistumista sähkömagneettisille kentille, jos nämä edellytykset eroavat yleisvaltuutukseen sisältyvistä.

⁽¹⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EYVL L 139, 23.5.1989, s. 19, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 93/68/ETY (EYVL L 220, 30.8.1993, s. 1).

▼B

4. Enimmäisvoimassaoloaika tämän direktiivin 5 artiklan mukaisesti, jollei kansallisen taajuussuunnitelman muutoksista muuta johdu.
5. Oikeuksien siirto oikeudenhaltijan aloitteesta ja tällaisen siirron ehdot direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) mukaisesti.
6. Käyttömaksut tämän direktiivin 13 artiklan mukaisesti.
7. Mahdolliset sitoumukset, jotka käyttöä koskevan oikeuden saava yritys on tehnyt tarjouskilpailuun perustuvassa tai vertailevassa valintamenetelyssä.
8. Taajuuksien käyttöä koskevien asiaankuuluvien kansainvälisten sopimusten mukaiset velvollisuudet.

▼M1

9. Radiotaajuuksien kokeellista käyttöä koskevat erityisvelvollisuudet.

▼B**C. Ehdot, jotka voidaan liittää numeroiden käyttöä koskeviin oikeuksiin****▼M1**

1. Sen palvelun osoittaminen, johon numeroa käytetään, mukaan lukien kaikki kyseisen palvelun tarjoamista koskevat vaatimukset, ja epäilyjen välttämiseksi hinnoitteluperiaatteet ja enimmäishinnat, joita voidaan soveltaa erityisiin numeroalueisiin kuluttajansuojan varmistamiseksi direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaisesti.

▼B

2. Numeroiden tosiasiallinen ja tehokas käyttö direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) mukaisesti.
3. Numeron siirrettävyyttä koskevat vaatimukset direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) mukaisesti.
4. Velvollisuus tarjota julkisissa luetteloissa tilaajatietoja direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 5 ja 25 artiklan mukaisesti.
5. Enimmäisvoimassaoloaika tämän direktiivin 5 artiklan mukaisesti, jollei kansallisen numerointisuunnitelman muutoksista muuta johdu.
6. Oikeuksien siirto oikeudenhaltijan aloitteesta ja tällaisen siirron ehdot direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) mukaisesti.
7. Käyttömaksut tämän direktiivin 13 artiklan mukaisesti.
8. Mahdolliset sitoumukset, jotka käyttöä koskevan oikeuden saava yritys on tehnyt tarjouskilpailuun perustuvassa tai vertailevassa valintamenetelyssä.
9. Numeroiden käyttöä koskevien asiaankuuluvien kansainvälisten sopimusten mukaiset velvollisuudet.